

Školský internát pri HĽ
Spišská Nová Ves

Intráčik

12. ročník

2017/2018

Občasník

3. číslo

Milí čitatelia!

Máme tu mesiac jún, školský rok sa pomaly končí, ešte pár týždňov a je za nami. Väčšina z Vás sa teší na letné prázdniny, ale možno sa medzi Vami nájdú aj takí, ktorým život v školskom internáte bude chýbať. No nezúfajte, pretože prázdniny utečú rýchlo ako voda a opäť tu bude ďalší školský rok.

V poslednom čísle Intráčka si môžete prečítať článok Marcely Ziburovej, ako sa nám darí každý rok zorganizovať v školskom internáte „Svetový deň mlieka“. O exkurzii do Múzea Spiša nám porozpráva Miška Macková. So zážitkami a pocitmi zo súťaže „Internátny silák a siláčka školského internátu“ sa s nami podelí Veronika Brindzová. Prvý krát sa do prípravy časopisu zapojil aj Samuel Šmelko, ktorý pripravil a vyhodnotil anketu „Ako sme prežili školský rok na intráku“. S vlastnou tvorbou sa podelí aj Patrik Čižmár, ktorý napísal krátku báseň „Májová láska“.

Iste s napätím očakávate ukončenie príbehu vysnívanej dovolenky v Bulharsku od Aničky Krištofčovej. Od tej istej autorky si môžete prečítať krátku úvahu na tému „Obzretie sa za životom v školskom internáte“.

Okrem uvedených príspevkov časopis prináša ešte mnoho zaujímavých článkov, úvah, recenzií a reportáží.

Keďže vydávame posledné číslo časopisu v tomto školskom roku, chcem poďakovať za celoročnú, zodpovednú a tvorivú prácu na časopise Intráček celej redakčnej rade, Mgr. Radovanovi Štapinskému a všetkým, ktorí našli odvahu prispieť do nášho časopisu.

Milá mládež!

Želám Vám krásne prázdniny, veľa slnečných dní a príjemných zážitkov, splnenie všetkých plánov, aby ste s plným priehŕstím využili dvojmesačné prázdniny, spoznali nových ľudí, krajiny a zvyklosti.

Tešíme sa na stretnutie s Vami na prahu nového školského roka 2018/2019.

Mgr. Marta Vojdulová

Boli sme v Múzeu Spiša

Provinčný dom v Spišskej Novej Vsi

Dňa 17. apríla 2018 sme boli s p. vychovávateľom Štapinským v Múzeu Spiša navštíviť výstavu „Provinčný dom v Spišskej Novej Vsi“. Táto výstava bola veľmi zaujímavá a dozvedeli sme sa veľa nových vecí. Napríklad, že pôvodne bola budova Spišského múzea postavená ako radnica v Spišskej Novej Vsi. V roku 1777 budovu od mesta kúpila Provincia XVI. spišských miest a zriadila v nej svoje administratívne sídlo až do roku 1876. Po zániku Provincie sa budova stala majetkom Spišskej župy, tá ju v roku 1894 predala Sporiteľni XVI. spišských miest za 18 600 zlatých (mesto ponúklo len 17 000 zl.).

Od roku 1954 má v tejto budove svoje expozície Múzeum Spiša. Najzaujímavejšou časťou budovy je predná fasáda, ktorej súčasťou je aj Levočská brána.

Dozvedeli sme sa, že Žigmundova zálohová listina ovplyvnila životy mnohých generácií Spišiakov. Uhorský kráľ a rímsky cisár Žigmund Luxemburský si od poľského panovníka Vladislava II. Jagellovského požičal peniaze, aby porazil Benátky a obnovil uhorský vplyv v oblasti Dalmácie. Spor sa nakoniec skončil prímerím a 360 rokov trvajúcim zálohom. Poliaci často využívali zálohované územie na presadzovanie svojich záujmov vo vzťahu k Uhorsku. Poľsko bolo v 16. a 17. storočí silným štátom stredovýchodnej Európy, kým Uhorsko značne oslabil turecký prienik až po južné Slovensko. Poliaci nemali záujem o vrátenie týchto miest. Medzi zálohovanými mestami bolo aj Spišské Podhradie, ktoré správne podliehalo Poľsku. Paradoxne Spišský hrad vypínajúci sa nad mestom bol zasa sídlom Spišskej župy. Záloh ukončila až Mária Terézia.

Z miest, ktoré boli súčasťou zálohu, uhorská kráľovná Mária Terézia vytvorila v roku 1778 Provinciu 16 spišských miest. Jej administratívnym centrom sa stal Provinčný dom na námestí v Spišskej Novej Vsi, dnes sídlo Múzea Spiša. Provincia existovala jedno storočie. V roku 1876 splynula so Spišskou župou.

Aj po skončení obdobia zálohu si 16 spišských miest udržalo autonómne postavenie. Je to jeden z faktorov, prečo dodnes na Spiši rezonuje silná samosprávna tradícia. Provincia bola posledným autonómnym územím, ktoré existovalo v regióne ešte aj v druhej polovici 19. storočia. Provincia zaniká v sedemdesiatych rokoch 19. storočia, keď sa, mimochodom, budovala košicko - bohumínska železnica, symbol novej doby. Zánik Provincie zasa symbolicky ukončil stáročné obdobie, počas ktorého sa Spiš zaradil k najvyspelejším oblastiam strednej Európy najmä vďaka výsady územiám.

Zaujímavosťou tejto výstavy bolo to, že lektorka múzea nám históriu provinčného domu predstavila na pútavej drevenej makete.

Michaela Macková

Obzretie sa späť

Každý vravel, že to rýchlo zbehne, no neverili sme. Tešili sme sa na piatok, aby sme mohli byť čím skôr doma. Potom prišli dni, kedy sme sa na internát tešili a chodili tam prvým autobusom už v nedeľu, aby sme čím skôr mohli byť s kamarátmi. Boli dni, keď sme sa ulievali zo školy, len aby sme mohli byť s partákmi z intráku. Boli dni, kedy sme zostávali v škole do večera a hľadali si mimoškolské aktivity, aby sme tam nemuseli byť ani o sekundu navyše. Boli dni také a onaké, no za všetky som vďačná. Som vďačná, že som mojich 5 rokov mohla stráviť s mojimi babami a nikdy sme nemali medzi sebou veľké hádky. Občas sme sa pobili, hádzali do seba prezuvky, no vždy to skončilo s úsmevom. Videli sme sa plakať, ale aj tešiť sa. Každá bola niečím špecifická, no my sme sa naučili

spolunažívať. Takéto spolubývajúce sú vzácne a ja som vd'ačná, že som mohla mať práve ich.

Maturitný ročník prišiel fakt rýchlo. Ako vraveli, zbehlo to. Od pondelka do piatku sa to vlieklo, ale keď sa obzriem späť, beriem to ako keby to bolo pred chvíľou, keď ma tu rodičia nechávali a ja som plakala, aby to nerobili. A teraz, keď som odchádzala, som plakala opäť, pretože mi to bude neskutočne chýbať. Hlavne ľudia, ktorých som mohla vd'aka internátu spoznať. Preto si užívajte všetky chvíle, porušujte pravidlá, ale tak, aby vás nikto nechytal a hlavne tvorte spomienky, na ktoré budete radi spomínať. A nezabudnite sa učiť, pretože akademický vás nespasí. Verte mi.

P.S. Zmaturovala som.

Anna Krištoľčová

Májová láska

Hovorí sa, že máj je lásky čas,
je to v každom jednom z nás.
Občas sa to delí na niekoľko fáz,
ale keď to človek má, má život plný krás.

V máji je všetko farebné,
preto je to tak nádherné.
Mestá či dediny malebné,
všade je to dôverné.

Keď sa majú dvaja radi,
je to ako byť v raji.
Možno v strede alebo na kraji,
dvaja práve dokopy sa dali.

A tí nešťastlivci čo ostali sami,
dodnes snívajú o tej pravej ako aj vlani.
Utopení v smútku so slzami,
raz sa im otvoria ku šťastiu brány.

Proste máj je lásky čas,
každý sa zamiloval do jej krásy.
Je to mesiac lásky v nás,
a zavedie nás aj na iné trasy.

Čo sme tento rok zažili...

1. Ako hodnotíš prežitý rok v internáte? Čo by si do ďalšieho zmenil?

Erika: Bol lepší ako minulý.

Jakub: Bol lepší ako ten predchádzajúci, nemenil by som nič.

Andrea: Veľmi pozitívne. Zistila som, že som dokonalá.

Patrik: Nevie. Chcem nabrať svaly.

Mário: Veľmi dobre. 5* zo 4*.

Kristína: Super!

2. Ako si zapadol do kolektívu? Kto je tvoj najlepší kamarát?

Erika: Veľmi dobre. Sofia.

Jakub: Zle.

Andrea: Som druháčka, takže... Paťa.

Patrik: Dobre. Nemám dobrého kamaráta, som ako vlk.

Mário: Nezapadol som.

Kristína: Veľmi dobre. Natália, Anežka.

3. Čo najvtipnejšie sa ti počas posledného roku prihodilo?

Erika: Toto je nepublikovateľné.

Jakub: Nič.

Andrea: Je toho veľa, neviem vybrať to najvtipnejšie.

Patrik: Hádzanie mobilom o stenu.

Mário: Vyznanie lásky istých spolužiakov.

Kristína: Anežkin smiech, keď sme sa bavili.

4. Čo bolo tvojou nočnou morou posledného školského roka?

Erika: Nič.

Jakub: Nič.

Andrea: Pohľad na istého spolužiaka.

Patrik: Vypadávajúce wifi.

Mário: Každý deň je hrozný.

Kristína: Katastrofou bolo, keď ma zatvorili do skrine.

5. Tešíš sa na ďalší šk. rok? Prečo?

Erika: Teším. Kvôli ľuďom, ktorí sú tu.

Jakub: Ani neviem.

Andrea: Samozrejme... na kamarátov.

Patrik: Neteším sa, kvôli škole.

Mário: Neteším sa.

Kristína: Áno, budem tu posledný rok – maturujem.

Internátny silák

V dňoch od 23. do 25. apríla sa v internáte konala súťaž v pretláčaní rukou. Aby to bolo férové, chlapci a dievčatá súťažili osobitne. Väčšinou sa pretláčalo pravou rukou, no boli aj takí, ktorých ľavá ruka bola silnejšia, tak sa zápas odohral na obidve ruky.

U chlapcov to bolo napínavejšie, keďže jeden zápas trval aj niekoľko minút. Ani jeden chlapec nechcel totiž povoliť, pretože práve on sa chcel stať najväčším silákom školského internátu.

Nakoniec únava a bolesť ruky si našla svoje obete a vyhrať mohol iba jeden. U dievčat to bol len akýsi rýchly turnaj, keďže dievčatá toľko sily nemajú, no aj medzi nimi sa našli bojovníčky.

Poradie je nasledovné:

chlapci:

1. miesto – Erik Mlátko
2. miesto – Andrej Kašai
3. miesto – Kristián Čepišák

dievčatá:

1. miesto – Veronika Brindzová
2. miesto – Natália Macejková
3. miesto – Andrea Pisková

Veronika Brindzová

Vysnívaná dovolenka 3

Čas je relatívny pojem. Keď čakáme, zdá sa nám, že plynie pomalšie a čakanie je nekonečné. A naopak, keď zažívame niečo zábavné, ani sa nenazdáme a ubehnú aj tri hodiny. Nevie, kde by som však zaradila sekundy, ktoré sme prežívali v tom aute.

Zbehlo to rýchlo, ale stihli sme vnímať každú jednu nanosekundu a ako sa hovorí: život nám prebehol pred očami. Našťastie sme nenabúrali, náš šofér len

kývol rukou na ospravedlnenie ostatným šoférom, otočil sa dozadu, povedal suché "sorry" a trielil ďalej. Už z diaľky sme videli letisko, no vedeli sme, že to nestíhame. Hodinky odbili našu hodinu a my sme pozerali na vzlietajúce lietadlo. Šofér sa nám ospravedlnil a pýtal sa, čo budeme teraz robiť. Nevedela som, nikto to nevedel. Vošli sme do letiskovej haly a hľadali sme informácie. Našťastie nám pani za okienkom navrhla prebookovanie leteníek za 270 € na ďalší deň, zobrala si naše občianky a už sme len čakali. Zrazu zlatá pani vyhlásila: 1080 € please. Pozerala som na ňu ako teľa na nové vráta... 1080 €? Svojou lámovou angličtinou zabudla povedať, že myslí 270 € na osobu a nie za všetkých. Aj keby som narýchlo predala moju obličku, aj tak by sme nezohnali toľko peňazí. Zrútila som sa. Plakala som na celú halu, nahlas, zúfalo a beznádejne. Každý na mňa pozerál a mamka ma upokojovala. Zavolala som kamarátke nech nám pozrie, či nie je ešte nejaká iná možnosť. Bola. Iná letecká spoločnosť ponúkala voľné miesta. Ale len 2 posledné. Aj táto možnosť teda padla. Kamarátkina mama mi volala, že našla nejaké vlakové spojenie, síce zdĺhavé, ale nie až tak, ako čakať na ďalší let a oveľa oveľa lacnejšie. Taxíkom sme sa teda vybrali na vlakovú stanicu, ktorá v hlavnom meste vyzerala ako stanica v Margecanoch. Ošarpaná, 4 ľudia vo vnútri, stará pani za okienkom a veeeľa ľudí. Prišla som teda k okienku a opýtala som sa: Excuse me, do you speak English? Na to len stará pani odvrátila hlavu a povedala "no" a tvárila sa, že tam nie sme. Ukázala som jej teda spoje, na ktoré chceme lístky, no ona sa ešte viac zhrozila (ak by bola mačka, tak sa určite zježí) a pozrela sa na druhú stranu. Po lo-pa-te som jej musela vysvetľovať, kam chceme ísť. Konečne začala ťukať do Windows 98čky a povedala, že už je len posledný lístok na sedenie. Vravela som jej, že kašleme na to, že budeme stáť, to nevadí. Prekrútila očami, no nakoniec sme mali lístok na vlak. Ostávalo nám však ešte veľmi veľa času, tak sme si šli sadnúť do parku, aby sme mohli zjesť aspoň to posledné jedlo, čo sme nevyhodili. No tam nám dali jasne najavo, že tam nepatríme, keď nám mladý frajer ukázal („nenápadne“), že má v zadnom vrecku nôž a odpľul nám pod nohy... Bukurešte bolo dosť. Zvyšok času (cca 7 hodín) sme čakali v McDonalde a hrali karty. Ako sa dalo očakávať, 12 hodinovú cestu sme prestáli alebo presedeli v uličke. Ľudia na nás pozerali ako na bezdomovcov, keď sme si chceli sadnúť na sedačku, ukazovali na nás prstom a odvracali zrak. Slováci sa sťažujú na vlaky, ale po tom, čo som zažila, ako si Rumunka počas jazdy otvorila dvere a začala fajčiť, na naše vlaky nedám dopustiť. Spomínaná Rumunka si stihla vo vlaku nájsť aj frajera, prežili lásku, až kým ich stanica nerozdelila... My sme vystúpili na konečnej, kde sme už prestupovali na smer do Budapešte. Vyzeralo to, že sa všetko na dobré obracia. Stretli sme aj pár Slovákov, s ktorými sme sa dali do reči. Keď už vlak mal každú chvíľu prísť, nemenovaný člen rodiny potreboval ísť práve vtedy na záchod a stačili opäť sekundy a vlak by sme nestihli. Len tak tak počas jazdy sme naskočili. Cesta do Budapešte nebola ničím zvláštna. Bolo horúco, sauna zadarmo. V Budapešti sme mali zopár minút na prestup, preto ja a mamka sme rýchlo šli kúpiť lístky. Slovenka, ktorú sme stretli, nás poslala úplne vľavo, ale tam nám povedali, že sa máme vrátiť a ísť úplne vpravo. A tam nastal ďalší problém. Každý si

musel vytlačiť lístok a čakať, kým príde na rad, no my sme mali číslo 114 a na rade bolo ešte len 82. Snažili sme sa predbehnúť a povedať pri okienku, že sa extrémne ponáhľame, no pracovníčku to nezaujímalo, ak sme nemali číslo, ktoré bolo práve na rade, neobslúžila nás. Vyskúšala som preto pozbierať všetky posledné ženské zbrane a usmiať sa na chlapca pri druhom okienku. Ten sa poddal a lístky sme mali. No opäť dve minúty pred odchodom. Poviem vám, že nikdy som tak moju mamku nevidela šprintovať. Ja som nechala plúca niekde v Bulharsku a ona už bola skoro pri vlaku. K tomu sa mi ešte roztrhol vak s tými krásnymi smradľavými živými mušľami, ktoré som tam nechcela nechať a tak som ich ešte zbierala. Vlak sme stihli. Všetko bolo na dobrej ceste. A keď si myslíte, že sme sa už bezpečne dostali domov, ste na omyle. Slovák, ktorého sme cestou stretli, povedal môjmu otcovi, pod' von zafajčiť, vlak tu stojí 15 minút. Oni šli, no vlak tam nestál tak dlho a proste ich tam nechal. Bez všetkého. Ďalšie infarktové stavy. No počkali sme sa v Košiciach a ďalším vlakom do Spišskej. Bola to nezabudnuteľná nočná mora.

Anička Krištofčová

Deň mlieka a mliečnych výrobkov

Dňa 16. 05. 2018 sme si v školskom internáte pripomenuli deň mlieka a mliečnych výrobkov. Tento deň sa oslavuje vždy tretí májový utorok už od roku 1957, pod záštitou Medzinárodnej mliekarskej federácie. Mlieko a mliečne výrobky predstavujú jednu z najdôležitejších a nenahraditeľných zložiek plnohodnotnej ľudskej stravy.

Mlieko nás sprevádza našim životom od narodenia. Obsahuje látky, ktoré nás dokážu chrániť pred chorobami a dáva nám dobrý štart pre náš ďalší zdravý vývin. Ochutnávka mliečnych produktov zahŕňala ochutnávku rôznych druhov syrov, jogurtov, mlieka a acidofilného mlieka v týchto príchutiach: čokoládové, jahodové a vanilkové.

Žiačka hotelovej akadémie spolu s pani vychovateľkou Fábryovou nám pripravili misy, na ktorých boli tieto spomínané výrobky. O 17 – tej hodine sme sa všetci študenti stretli na chodbe internátu s pani vychovateľkou, ktorá nám odprezentovala pripravený úvodný predslov o mliečnych výrobkoch a jeho hlavných zložkách. Po príhovore sme sa všetci najprv pokochali, ako sú misy upravené a čo všetko sa považuje za zdravú výživu v podaní mlieka a mliečnych výrobkoch.

Po čase nemohol nik odolať a každý ochutnal to, na čo sa jeho oči nemohli predtým prestať vynadávať. Ochutnávka dopadla tak, ako každý očakával, na misách neostal ani kúsok syra a takisto aj poháriky s jogurtmi sa rýchlo vyparili. Dopadlo to nad naše očakávania, tešíme sa znovu o rok, na ďalší povzbudzujúci deň, v ktorý si môžeme doplniť potrebné vitamíny a iné potrebné látky pre náš organizmus.

Marcela Ziburová

Internátna opekačka

Dňa 29. mája sa študenti školského internátu zúčastnili internátnej opekačky v sprievode pani zástupkyne Vojdulovej, pána vychovávateľa Štapinského a pani vychovavateľky Fábryovej.

Autobusom sme sa odviezli do Novoveskej Huty, kde sme si vyšliapali malý kus cesty až k drevenému prístrešku a k ohnisku. Zložili sme si veci a začali sme zháňať drevo na oheň. Zatiaľ, čo sa ho chlapci usilovali založiť, dievčatá si vyšli na malú prechádzku do lesa a obdivovali okolitú prírodu.

Pri prvých plameňoch sme sa všetci zišli okolo ohňa a začali si opekať naše špekáčky, ktoré nám pripravili v školskej kuchyni. Musím povedať, že tento rok ich neskončilo v ohni tak veľa ako minulý. Po večeri niektorí siahli po lopte a hrali volejbal, iný zas debatovali na lavičkách a počúvali pri tom muziku.

Keď všetci skončili so svojimi aktivitami a plamene ohňa sa už pomaly vytrácali, bol najvyšší čas odísť. Zbalili sme si všetky naše veci a posledným autobusom sme sa odviezli naspäť do Spišskej.

Sme radi, že sme sa mohli zúčastniť tohtoročnej opekačky a získať tak nový zážitok z pobytu na internáte. Dúfam, že sa opäť o rok stretneme, starí, noví a hlavne dobre naladení ľudia.

Andrea Pisková

Beh o pizzu

Beh o pizzu v Madaras parku! Mňam! Každý by si dal a to len pár metrov prebehnúť. Skúsiť, neskúsiť, bude hanba? Kdeže! Zvládli sme to a tento pamätný deň zostane v našich myšliach. S úsmevom aj tak skončil každý, aspoň sme dodržali pitný režim. Niektorí si uvedomili, že treba makať na sebe, iní, že pizza aj tak nie je zdravá a niektorí sa sťažovali na komáre. Gratulujeme všetkým účastníkom, výhercom a ďakujeme vychovávateľom za trpezlivosť.

Kristína Juchová

Recenzia

Avengers: Infinity War

Je to tu! Film, na ktorý čakali všetci. V kinách sa konečne objavili dlho očakávaní Avengeri. A splnili všetky očakávania, ktoré fanúšikovia čakali. Podľa väčšiny médií či internetových stránok ide o jeden z najlepších filmov vôbec. Pre komixových fanúšikov to bol priam sviatok.

Marvel Studio opäť nesklamalo a ponúklo nám 150 minút plných akcie, špeciálnych efektov a napätia. Až do poslednej minúty všetci ostávali napätí až do konca. Taktiež vo filme nie je nuda o zábavné momenty, ktoré nám režiséri sľúbili. V Avengers 4, resp. v druhej časti Infinity War sa dozvieme, ako to nakoniec skončí. Ale nato si budeme musieť počkať až do roku 2019. Bohužiaľ, pre tých, ktorí nevideli predchádzajúce filmy z Marvel, to mohlo byť ťažšie, keďže všetky filmy na seba nadväzujú.

Záporná postava Thanos, ktorá je hlavným elementom Infinity War, pochádza z planéty Titán. Thanos sa rozhodne, že nastolí vo vesmíre rovnováhu. Pokúsi sa pomocou Kameňov Nekonečna vyhladiť polovicu živých tvorov v celom vesmíre. Tieto kamene však ešte nemá a bude sa ich snažiť získať. No naši hrdinovia sa mu v tom budú snažiť zabrániť. Keďže vo filme Captain America: Civilná Vojna sa Avengers rozpadli, budú musieť znovu spojiť sily a zachrániť všetok život vo vesmíre. Vystúpia tam skoro všetky postavy, ktoré sa doteraz vyskytli v Marvel Cinematic Universu. Hlavne Strážcovia Galaxie, Iron Man, Spider-Man, Doctor Strange a Thor. A mnoho ďalších postáv, ale vymenovávaním všetkých by sme tu boli do rána. Otázkou je, prečo sa vo filme neobjavil AntMan, ktorého sólo film pôjde v kinách od 5. júla 2018. Pravdepodobne to bude priamo súvisieť s Infinity War. No na internete koluje mnoho konšpiračných teórií, takže stať sa môže čokoľvek.

Čo však vieme s istotou povedať je, že tento film nadobro zmenil Marvelovský filmový vesmír a posunul úroveň CGI (špeciálnych efektov), ale aj filmov celkovo vyššie. Jednoznačne si tento film zaslúži plné hodnotenie. A stojí zato pozrieť si ho.

Ladislav Krištofčo

Zasmejme sa

Úvaha učiteľa na hodine fyziky:

Keby žiaci, ktorí sedia v zadných laviciach, boli tak ticho ako žiaci v stredných laviciach, ktorí si čítajú časopisy, mohli by žiaci v predných laviciach ďalej nerušene spať.

Na hodine matematiky sa učiteľ pýta Mórica:

- Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti zostalo?
- Sedem.

Príde dcéra domov zo školy a v žiackej knižke má poznámku:

– Je drzá a neustále vyrušuje.

Druhý deň príde do školy a dáva prečítať učiteľke odpoveď:

– To má po matke. Otec.

Pani učiteľka hovorí žiakom:

- Cez prázdniny si odkladajte kamienky za nadávky. Žiaci prídu po prázdninách do školy. Janka prinesie 2 kamienky, Uršula 1 kamienok a Janko kričí:
- Uхни krávo, vezem štrk!

Žiaci, kto mi povie meno slávneho dobyvateľa?

Anička:

– **Don Juan.**

V jednej učňovke sa pýtal učiteľ žiakov:

- Kto by mi vedel povedať, kto postavil chrám sv. Víta v Prahe?
- Jeden žiak vedel:
- Že vraj Chemkostav Humenné.

Jožko, keď poviem: ja obdarujem, ty obdaruješ, on obdaruje... aký je to čas?

– **Vianočný, pani učiteľka.**

Čo hovoril tvoj otec na vysvedčenie?

– Strašne sa hneval, pán učiteľ, radšej sa mu snažte vyhnúť!

Študent ťahá na internát kravu. Vrátnik ho zastaví:

- *Kam s tou kravou?*
- *Viete, mám rád mlieko, tak si ju budem chovať a dojiť.*
- *A čo ten smrad a neporiadok?*
- *Hádam si postupne zvykne.*

REDAKČNÁ RADA: Mgr. Marta Vojdulová, Mgr. Radovan Štapinský, Dávid Kampo, Anna Krištofčová, Lenka Gorecká, Ladislav Krištofčo

Foto na titulnej strane: Vyhodnotenie behu o pizzu